

Tvůj smích je zpěv mincí na dluhy
a pláč jak pod kůží ostruhy.
Je déšť a do všech ulic
soumrak nasál černou tuš
a v tom dešti, v srdci města,
uvíz chlápek, jeden ze sta,
o němž se ti v noci nezdá-cizí muž.

Co si přát, když se v loužích zrcadlí
tváře hvězd, které z nebe nespady.
Pohříchu, ti všichni co hledaj za noci plné úkladů,
odpovědi na otázky,
přečtou si je, bez nadsázky,
leda v očích němé krásky z výkladu.

Tak třeba já-pan bezejmenný,
chlápek od vedle,
o kterém po setmění
sotva sníš.

Co tě znám, jsem od nepaměti
pro tebe nejvýš
jen chlápek od naproti
a každéj den se na svět díváš
skrze mojí bledou tvář.

Tvůj smích je zpěv mincí na dluhy
a pláč jak pod kůží ostruhy.
Je déšť a třebaže úsvit
vysál už zpátky do nebe
cáry noci bez obtíží
a mý oči spánek tíží,
dál tu čekám na refýži
na tebe.